

Ustawa

z 09.02.2024 r.

Kodeks Postępowania Administracyjnego

Dział I

Postępowanie administracyjne

Rozdział 1

Zakres obowiązywania i zasady ogólne

Art. 1. 1. Niniejszy kodeks określa zasady postępowania przed organami administracji w sprawach indywidualnych rozstrzyganych jednostronnie przez organ, w szczególności w sprawach administracyjnych i podatkowych.

2. Organy rozstrzygają sprawy przekazane im w ustawach szczególnych na podstawie niniejszego kodeksu.

3. Kodeks określa zasady postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawach kontroli działań administracji publicznej oraz organów samorządu terytorialnego.

4. Kodeks określa zasady przeprowadzania powszechnej wykładni przepisów prawa dokonywanej przez Sąd Najwyższy w związku z kontrolą działań administracji.

5. Kodeks określa postępowanie sądowe w sprawie skargi w sprawie naruszenia niezależności sądu lub niezawisłości sędziego.

Art. 2. Ilekroć w przepisach Kodeksu Postępowania Administracyjnego jest mowa o:

1) kodeksie – rozumie się przez to Kodeks Postępowania Administracyjnego,

2) organach/organach administracji publicznej – rozumie się przez to organy administracji rządowej określone w art. 12. Ustawy o Radzie Lordów i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego.

Art. 3. 1. Organy administracji publicznej działają w granicach i na podstawie prawa powszechnie obowiązującego w Krulestwie.

2. Organy podejmują wszelkie czynności zmierzające do wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy.

3. Organy przy załatwianiu sprawy kierują się przede wszystkim interesem Krulestwa oraz interesem obywatela.

Art. 4. 1. Organy dokładają wszelkich starań aby należycie informować strony postępowania co do jego toku.

2. Organy dbają, aby strony należycie znały przepisy prawa wpływające na ich prawa i obowiązki w toczącym się postępowaniu.

3. Organy zapewniają stronom czynny udział w postępowaniu oraz umożliwiają przedstawienie materiałów dowodowych.

4. Organy powinny uzasadniać wydane przez nie decyzje kończące postępowanie.

Art. 5. 1. Organy powinny załatwiać sprawy możliwie najszybciej i bez zbędnej zwłoki.

2. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub elektronicznej. W tej samej formie powinno się informować strony.

Art. 6. Jeśli przepis szczególny tak stanowi, od decyzji lub postanowienia wydanego przez organ może służyć zażalenie do organu wyższego stopnia lub skarga do Sądu Najwyższego.

Art. 7. Organami wyższego stopnia w rozumieniu kodeksu są:

- 1) w stosunku do organów samorządu terytorialnego – kasztelanowie,
- 2) w stosunku do kasztelanów – właścicieli w sprawie członkowie Rady Lordów,
- 3) w stosunku do terenowych organów administracji rządowej – określone w ustawach lub dekreтах organy nadrzędne, właścicieli w sprawie członkowie Rady Lordów lub organy nadzoru.

Art. 8. Organy administracji publicznej przestrzegają swojej właściwości miejscowej i rzeczowej z urzędu.

Art. 9. Właściwość rzeczową organu ustala się na podstawie przepisów szczególnych.

Art. 10. Właściwość miejscową organu określa się na podstawie miejsca, w którym znajduje się nieruchomość lub przedsiębiorstwo, a w innych sprawach wedle miejsca zamieszkania lub siedziby jednej ze stron.

Art. 11. Organ, nie uznając własnej właściwości, wskazuje odpowiedni organ. Jeśli wskazany organ również uzna się za niewłaściwy, właściwość wskazuje Wielki Diuk.

Rozdział 2

Strony postępowania

Art. 12. Stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie lub żąda działania organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Art. 13. 1. Stronami mogą być osoby fizyczne, prawne, moralne i Multikonta, choćby nie posiadały osobowości prawnej.

2. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych określa się na podstawie przepisów prawa cywilnego.

3. Osoby fizyczne i Multikonta niemające pełnej zdolności do czynności prawnych działają przez swoich przedstawicieli.

4. Osoby prawne działają poprzez swoje organy lub innych przedstawicieli ustanowionych statutem.

5. Osoby moralne działają zgodnie z przepisami o osobach moralnych.

Rozdział 3

Doręczenia i terminy

Art. 14. 1. W postępowaniu administracyjnym doręczeń dokonuje się drogą elektroniczną.

2. Organ udostępnia swój adres elektroniczny publicznie, w szczególności na swojej stronie internetowej, w dzienniku urzędowym lub w ewidencji.

Art. 15. 1. Członek Rady Lordów odpowiedni w sprawach administracji publicznej prowadzi rejestr adresów elektronicznych osób fizycznych, prawnych i Multikont.

2. Wpis do rejestru następuje na wniosek albo z urzędu, jeśli strona weźmie udział w postępowaniu administracyjnym.

3. Rejestr jest objęty tajemnicą państwową, a dostęp do niego mogą mieć wyłącznie:

- a) organy administracji publicznej,
- b) inne władze państwowe, jeśli wymaga tego interes publiczny,
- c) osoby, w zakresie danych dotyczących wyłącznie nich.

Art. 16. 1. Osoba fizyczna, prawna lub Multikonto może złożyć wniosek o wpis do rejestru.

2. We wniosku zawiera się imię, nazwisko, adres zamieszkania, adres elektroniczny oraz informację o obywatelstwie. Wniosek powinien być podpisany.

3. Organ rejestrowy dokonuje wpisu do rejestru w terminie 14 dni od wpłynięcia wniosku.

4. Jeśli organ stwierdzi nieprawidłowość danych we wniosku, wzywa wnioskodawcę do ich uzupełnienia pod rygorem odrzucenia wniosku w terminie 7 dni.

Art. 17. 1. Stronie, której adresu nie ma w rejestrze albo organ nie zna adresu, organ doręcza postanowienie o wszczęciu postępowania poprzez siły porządkowe na adres zamieszkania.

2. Organ wzywa jednocześnie stronę do uzupełnienia danych w rejestrze w terminie 3 dni.

Art. 18. 1. Strona postępowania jest obowiązana do posiadania aktualnych danych zawartych w rejestrze.

2. Jeśli organ posiada informację o nieaktualności danych zawartych w rejestrze, wzywa stronę do uzupełnienia danych w terminie 7 dni.

Art. 19. 1. Organ nakłada karę pieniężną na stronę postępowania, która mimo wezwania nie uzupełniła danych w rejestrze, w drodze postanowienia.

2. Wysokość kary określa członek Rady Lordów odpowiedni w sprawach administracji publicznej.

Art. 20. Pismo uznaje się za doręczone w momencie odesłania przez adresata potwierdzenia doręczenia lub w terminie 7 dni od dnia wysłania pisma.

Art. 21. Jeśli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu terminu nie uwzględnia się dnia, w którym to zdarzenie nastąpiło oraz wtorków, jednak podwójnie liczy się ostatnią niedzielę miesiąca. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.

Art. 22. Terminy określone w tygodniach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim tygodniu, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu.

Art. 23. Terminy określone w miesiącach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim miesiącu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca.

Art. 24. Terminy określone w latach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim roku, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim roku nie było – w dniu poprzedzającym bezpośrednio ten dzień.

Art. 25. 1. Termin może zostać przywrócony na wniosek zainteresowanego, jeśli ze względu na siłę wyższą nie był on w stanie dokonać czynności w terminie.

2. Wraz z wnioskiem dokonuje się czynności, której termin się przywraca.

Rozdział 4

Wszczęcie postępowania

Art. 26. 1. Postępowanie wszczyna się na wniosek strony lub z urzędu.

2. Organ wszczyna postępowanie w formie postanowienia po otrzymaniu wniosku lub z urzędu.

3. Organ administracji może wszcząć również postępowanie wszczynane na wniosek z urzędu, jeśli wymaga tego interes Krulestwa.

4. Datą wszczęcia postępowania jest dzień doręczenia wniosku organowi administracji.

5. Organ może odmówić wszczęcia postępowania, jeśli wniosek został wniesiony przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn. Organ wydaje w tej sprawie postanowienie.

6. Organ dla każdego postępowania tworzy akta w formie elektronicznej, które są przechowywane w odpowiednio zabezpieczonych bazach danych.

7. Dostęp do akt mają strony postępowania, organy administracji oraz inne organy państwa upoważnione do tego na mocy przepisów szczególnych.

Art. 27. 1. Pisma w postępowaniu wnosi się na piśmie w formie elektronicznej.

2. Pismo powinno zawierać wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i adres elektroniczny oraz żądanie. Inne wymagania określają przepisy szczególne.

Art. 28. 1. Jeśli pismo nie spełnia warunków formalnych organ wzywa wnoszącego pismo do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od wezwania.

2. Nieuzupełnienie braków powoduje odrzucenie pisma w formie postanowienia.

Art. 29. 1. Jeśli organ, do którego wniesiono pismo, jest niewłaściwy, przekazuje w formie postanowienia pismo właściwemu organowi, zawiadamiając jednocześnie wnioskodawcę.

2. Wniesienie pisma do niewłaściwego organu w terminie powoduje jego zachowanie.

Rozdział 5

Rozprawa

Art. 30. Organ przeprowadza z urzędu w toku postępowania rozprawę.

Art. 31. 1. Organ zawiadamia na piśmie strony o terminie, miejscu i przedmiocie rozprawy.

2. Organ wzywa strony do złożenia dokumentów oraz wzywa świadków oraz biegłych.

3. Organ dokonuje innych czynności niezbędnych do przygotowania rozprawy.

Art. 32. Rozprawą kieruje wyznaczony do tego pracownik organu administracji, przed którym toczy się postępowanie. Gdy postępowanie toczy się przed organem kolegialnym, rozprawą kieruje jego przewodniczący albo wyznaczony członek organu kolegialnego.

Art. 33. Niestawienie się na rozprawie osób wezwanych nie stanowi przeszkody do jej przeprowadzenia.

Art. 34. Na rozprawie strony mogą składać wyjaśnienia, zgłaszać żądania, propozycje i zarzuty oraz przedstawiać dowody na ich poparcie.

Art. 35. Za niewłaściwe zachowanie w czasie rozprawy osoby w nim uczestniczące, po uprzednim ostrzeżeniu, mogą zostać wydalone z miejsca rozprawy przez kierującego rozprawą oraz ukarane grzywną. W tych sprawach kierujący wydaje postanowienie.

Rozdział 6

Zawieszenie i umorzenie postępowania

Art. 36. 1. Organ zawiesza postępowanie:

1) w razie śmierci strony, do momentu ustanowienia jej sukcesora,

2) w razie utraty przez stronę zdolności do czynności prawnych, do momentu ustanowienia jej pełnomocnika lub odzyskania przez nią zdolności,

3) gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależą od uprzedniego rozstrzygnięcia innego organu lub sądu.

2. Organ podejmuje postępowanie z urzędu, gdy przesłanki określone w ust. 1 pkt. 1-3 miną.

Art. 37. 1. Organ może zawiesić postępowanie, gdy strona złoży odpowiedni wniosek w tej sprawie, a inne strony nie zgłoszą w ciągu 7 dni sprzeciwu.

2. Organ podejmuje postępowanie na wniosek strony.

Art. 38. 1. Organ zawieszając postępowanie dokonuje wszelkich czynności mających na celu zabezpieczenie dowodów mających znaczenie w sprawie.

2. W czasie zawieszenia organ dokonuje wyłącznie czynności dotyczących zabezpieczenia dowodów.

Art. 39. Organ wydaje postanowienie w sprawie zawieszenia lub podjęcia postępowania, o czym zawiadamia strony.

Art. 40. Zawieszenie postępowania wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w niniejszym kodeksie.

Art. 41. 1. Organ umarza postępowanie, jeśli zawieszenie postępowania trwa rok lub z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

2. Umorzenie następuje w drodze decyzji.

3. Postępowanie w tej samej sprawie co postępowanie umorzone może zostać wszczęte na nowo.

Rozdział 7

Decyzje

Art. 42 1. W postępowaniu administracyjnym organ, w celu rozstrzygnięcia sprawy, wydaje decyzje, chyba że przepis stanowi inaczej.

2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub części albo w inny sposób kończą sprawę.

Art. 43. Decyzja powinna zawierać:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej,
- 2) datę wydania,
- 3) oznaczenie strony lub stron,
- 4) powołanie podstawy prawnej,
- 5) rozstrzygnięcie,
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne,
- 7) podpis pracownika z podaniem stanowiska służbowego,
- 8) pouczenie o dopuszczalności zażalenia lub skargi do Sądu Najwyższego, jeśli przepis przewiduje taką możliwość,
- 9) inne składniki przewidziane przepisami szczególnymi.

Art. 44. Decyzję doręcza się stronom na piśmie drogą elektroniczną.

Art. 45. Organ administracji publicznej jest związany decyzją od chwili jej doręczenia, chyba że przepisy stanowią inaczej.

Rozdział 8

Postanowienia

Art. 46. 1. W toku postępowania organ wydaje postanowienia.

2. Postanowienia dotyczą poszczególnych kwestii dotyczących toku postępowania.

Art. 47. 1. Postanowienie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej,
 - 2) datę wydania,
 - 3) oznaczenie strony lub stron,
 - 4) powołanie podstawy prawnej,
 - 5) rozstrzygnięcie,
 - 6) podpis pracownika z podaniem stanowiska służbowego,
 - 7) pouczenie o dopuszczalności zażalenia lub skargi do Sądu Najwyższego, jeśli przepis przewiduje taką możliwość,
 - 8) inne składniki przewidziane przepisami szczególnymi.
2. Postanowienie może zawierać uzasadnienie, jeśli organ stwierdzi, że decyzja tego wymaga.
3. Organ wyższego stopnia lub Sąd Najwyższy może żądać uzasadnienia postanowienia, jeśli jest to potrzebne do rozstrzygnięcia toczącego się przed nimi postępowania.

Art. 48. Postanowienia doręcza się stronom na piśmie w formie elektronicznej.

Rozdział 9

Zażalenie

Art. 49. 1. Od decyzji i postanowień wydanych w toku postępowania służy zażalenie do organu wyższego stopnia, jeśli przepis tak stanowi.

2. Zażalenie nie służy nigdy od decyzji i postanowień wydawanych przez członka Rady Lordów lub kierownika urzędu centralnego administracji rządowej.

Art. 50. 1. Zażalenie wnosi się bezpośrednio do organu wyższego stopnia.

2. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od doręczenia decyzji lub postanowienia.

3. O wniesieniu zażalenia organ zawiadamia strony.

4. O wniesieniu zażalenia organ wyższego stopnia informuje organ, który wydał zaskarżoną decyzję lub postanowienie i żąda od niego przesłania akt sprawy oraz uzasadnienia, jeśli takie nie zostało sporządzone.

Art. 51. 1. Przed upływem terminu na wniesienie zażalenia decyzja lub postanowienie nie ulega wykonaniu.
2. Wniesienie zażalenia w terminie powoduje wstrzymanie wykonania decyzji lub postanowienia.

Art. 52. Organ wyższego stopnia stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność zażalenia, jeśli zostało wniesione po terminie lub nie przysługiwało na daną decyzję lub postanowienie.

Art. 53. 1. W ramach postępowania wyjaśniającego organ wyższego stopnia bada postępowanie organu pierwszej instancji.

2. Organ wyższego stopnia nie przeprowadza dodatkowego postępowania dowodowego, w tym nie przeprowadza rozprawy, chyba że na jaw wyszły nowe fakty lub dowody albo strony się tego domagają.

Art. 54. Organ wyższego stopnia wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję lub postanowienie,
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję lub postanowienie i orzeka co do istoty sprawy albo uchylając decyzję umarza postępowania pierwszej instancji,
- 3) umarza postępowanie zażaleniowe.

Art. 55. Decyzja organu wyższego stopnia wiąże organ i strony od momentu jej doręczenia.

Rozdział 10

Ostateczność i prawomocność decyzji i postanowień

Art. 56. Decyzje lub postanowienia stają się ostateczne:

- 1) jeśli nie przysługiwało na nie zażalenie, w dniu ich doręczenia,
- 2) jeśli przysługiwało na nie zażalenie, w dniu w którym upłył termin na wniesienie zażalenia lub zostanie wydana decyzja organu wyższego stopnia utrzymująca decyzję lub postanowienie w mocy.

Art. 57. Decyzje lub postanowienia stają się prawomocne:

- 1) jeśli stały się ostateczne, a nie przysługiwała na nie skarga do Sądu Najwyższego, w dniu ich doręczenia,
- 2) jeśli stały się ostateczne, a przysługiwała na nie skarga do Sądu Najwyższego, w dniu upływu terminu na wniesienie skargi lub w dniu, w którym uprawomocni się orzeczenie Sądu Najwyższego oddalające skargę i stwierdzające zgodność z prawem decyzji lub postanowienia.

Rozdział 11

Wznowienie postępowania

Art. 58. W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeśli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe,
- 2) strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu,

- 3) wydać na jaw nowe okoliczności faktyczne lub dowody mogące mieć znaczący wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, które istniały w dniu wydania decyzji,
- 4) Wysoki Trybunał orzekł niezgodność z porządkiem prawnym Krulestwa aktów, na których podstawie wydana została decyzja,
- 5) decyzję wydała osoba, która uzyskała status zdrajcy Krulestwa lub wroga Krulestwa.

Art. 59. 1. Wniosek o wznowienie postępowania składa się do organu, który wydał ostateczną decyzję, będącą przedmiotem wznowienia postępowania.

2. Wniosek przysługuje stronom postępowania, które brały udział w postępowaniu, w wyniku którego została wydana decyzja ostateczna, będąca przedmiotem wznowienia.

Art. 60. 1. Organ wznowia postępowanie w drodze postanowienia.

2. Organ wznowiający przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie wskazanych we wniosku o wznowienie przesłanek i rozstrzyga sprawę.

3. Organ odrzuca wniosek, który jest bezprzedmiotowy, w drodze postanowienia.

Art. 61. Organ wznowiający wydaje decyzję, w której:

- 1) uchyla zaskarżoną decyzję, stwierdzając zasadność podstaw wznowienia i wydaje nową decyzję rozstrzygającą sprawę co do istoty,
- 2) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, jeśli stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia.

Rodział 12

Udział Inkwizytora

Art. 62. 1. Inkwizytorowi służy prawo do udziału w postępowaniu administracyjnym w celu zapewnienia, aby postępowanie i rozstrzygnięcie sprawy było zgodne z prawem.

2. Organ zawiadamia inkwizytora zawsze, kiedy uzna że jego udział jest potrzebny.

Art. 63. 1. Inkwizytor może wnieść sprzeciw od decyzji ostatecznej, jeśli zaistnieją przesłanki wznowienia w jej sprawie, do odpowiedniego organu.

2. Sprzeciw inkwizytora powinien zostać rozpatrzony przez organ w terminie 14 dni od jego wniesienia na podstawie przepisów o wznowieniu postępowania.

Art. 64. W razie wniesienia przez inkwizytora sprzeciwu organ wszczyna postępowanie wznowieniowe z urzędu, o czym zawiadamia strony.

Art. 65. Inkwizytorowi przysługują w tym postępowaniu prawa strony.

Dział II

Postępowanie sądowe w zakresie kontroli działań administracji

Rozdział 1

Zakres kontroli i zasady ogólne

Art. 66. Niniejszy dział reguluje postępowanie sądowe przed Sądem Najwyższym w sprawach określonych w art. 1 ust. 3, 4 i 5.

Art. 67. Właściwych arbitrów orzekających w zakresie kontroli administracji określa odrębna ustawa.

Art. 68. Sąd Najwyższy sprawuje kontrolę działalności administracji publicznej i stosuje środki określone w niniejszym dziale.

Art. 69. Kontrola działalności administracji publicznej przez Sąd Najwyższy obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:

- 1) ostateczne decyzje administracyjne, chyba że przepis szczególny wyłącza zaskarżenie skargą,
- 2) postanowienia wymienione w art. 19 ust. 1, art. 26 ust. 5, art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1, art. 35, art. 39, art. 52, art. 60 ust. 3 niniejszego kodeksu,
- 3) inne postanowienia wydawane w postępowaniu administracyjnym, wskazane w przepisach szczególnych,
- 4) akty prawa miejscowego wydawane przez organy samorządu terytorialnego.

Art. 70. Inkwizytor i Rzecznik Praw Multikont i Botów mogą brać udział w każdym toczącym się postępowaniu sądowym na prawach strony, a także wnieść skargę do Sądu Najwyższego, jeśli wymaga tego ochrona praworządności lub praw Multikont.

Art. 71. Krul lub Wielki Diuk mogą brać udział w każdym toczącym się postępowaniu sądowym na prawach strony, jeśli w ocenie Krula jest to sprawa interesu narodowego Krulestwa.

Art. 72. Rozpoznanie sprawy odbywa się w sposób jawny, chyba że arbiter zdecyduje inaczej ze względu na charakter sprawy.

Art. 73. 1. Dla każdej sprawy sądowej tworzy się akta w wersji elektronicznej, przechowywane w odpowiednio zabezpieczonych bazach danych.

2. Dostęp do akt mają strony postępowania sądowego, organy administracji oraz inne organy państwa upoważnione do tego na mocy przepisów szczególnych.

Rozdział 2

Skład sądu

Art. 74. Sąd Najwyższy orzeka w składzie trzech arbitrów.

Art. 75. Wyznaczenie składu orzekającego i jego przewodniczącego następuje w drodze odrębnych przepisów.

Rozdział 3

Strony postępowania sądowego

Art. 76. Występować w charakterze strony postępowania sądowego mogą osoby fizyczne, osoby prawne, osoby moralne oraz Multikonta, choćby nie posiadały osobowości prawnej.

Art. 77. 1. Zdolność do dokonywania czynności w postępowaniu sądowym mają osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, osoby prawne, osoby moralne oraz Multikonta, choćby nie posiadały osobowości prawnej.

2. Rzecznik Praw Multikont i Botów może reprezentować każde Multikonto na jego wniosek lub z urzędu, jeśli wymaga tego ochrona praw Multikont.

Art. 78. 1. Pełnomocnikiem osoby fizycznej w postępowaniu sądowym może być inna osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, która zostanie ustanowiona za uwierzytelnieniem inkwizytora.

2. Osoby fizyczne nieposiadające zdolności do czynności prawnych mogą działać wyłącznie poprzez pełnomocnika.

3. Pełnomocnikiem strony może być profesjonalny radca prawny.

Art. 79. 1. Stronami postępowania sądowego są skarżący oraz organ, którego działanie jest przedmiotem skargi.

2. Uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma interes prawny w danej sprawie, inkwizytor, Rzecznik Praw Multikont i Botów oraz Krul i Wielki Diuk.

Art. 80. 1. Strony postępowania administracyjnego, w wyniku którego wydany został zaskarżony akt, mogą na wniosek przystąpić do postępowania na prawach strony, choćby nie złożyły skargi.

2. Sąd Najwyższy informuje wszystkie strony wskazane w ust. 1 z urzędu, po wniesieniu skargi, o wszczęciu postępowania sądowego.

Rozdział 4

Pisma w postępowaniu sądowym

Art. 81. Pismo w postępowaniu sądowym obejmuje wnioski i oświadczenia stron składane poza rozprawą.

Art. 82. Każde pismo w postępowaniu sądowym powinno zawierać:

- 1) oznaczenie sądu,
- 2) imiona i nazwiska stron oraz ich pełnomocników,
- 3) oznaczenie rodzaju pisma,
- 4) podpis strony,
- 5) miejsce zamieszkania lub siedziby strony.

Art. 83. 1. Do postępowania sądowego stosuje się odpowiednio przepisy o doręczeniach i terminach zawarte w rozdziale 3 niniejszego kodeksu.

2. Sąd Najwyższy udostępnia swój adres elektroniczny publicznie, w szczególności na swojej stronie internetowej, w dzienniku urzędowym lub w ewidencji.

Rozdział 5

Skarga i postępowanie wstępne

Art. 84. 1. Skargę do Sądu Najwyższego składa się w terminie 30 dni od doręczenia aktu, o którym mowa w art. 69 pkt 1-3 oraz w każdym terminie, jeżeli sprawa dotyczy aktu określonego w art. 69 pkt 4, jeśli narusza on porządek prawny Krulestwa lub interes skarżącego.

2. Termin 30 dni nie dotyczy inkwizytora, Rzecznika Praw Multikont i Botów oraz Krula i Wielkiego Diuka.

3. Organy wskazane w ust. 2 mogą złożyć skargę po uzyskaniu odpisu decyzji od organu. Wniosek o odpis wskazane organy składają w dowolnym terminie, a organ jest obowiązany sporządzić odpis.

Art. 85. 1. Skargę wnosi się bezpośrednio do Sądu Najwyższego.

2. Po wniesieniu skargi Sąd Najwyższy zawiadamia organ, który wydał zaskarżony akt, o wszczęciu postępowania sądowego i żąda od niego przesłania akt sprawy i uzasadnienia, jeśli takowe nie zostało sporządzone.

Art. 86. Skarga powinna czynić zadość wymogom pisma w postępowaniu sądowym, a nadto zawierać wskazanie zaskarżonego aktu, oznaczenie organu, który go wydał oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Art. 87. Sąd Najwyższy odrzuca skargę postanowieniem:

- 1) jeżeli sprawa nie należy do właściwości Sądu Najwyższego,
- 2) wniesioną po upływie terminu do jej wniesienia,
- 3) gdy nie uzupełniono w terminie braków formalnych pisma,
- 4) gdy strona nie może występować w roli strony,
- 5) gdy sprawa objęta skargą jest już w toku lub została prawomocnie osądzona,
- 6) gdy naruszenie interesu prawnego lub naruszenie porządku prawnego w sprawach skarg na akt prawa miejscowego nie wystąpiło,

7) gdy z innych przyczyn wniesienie skargi jest niedopuszczalne.

Rozdział 6

Posiedzenie sądowe i postępowanie rozpoznawcze

Art. 88. Posiedzenie sądowe jest jawne, chyba że przepis stanowi inaczej.

Art. 89. 1. Posiedzenie sądowe odbywa się w budynku Sądu Najwyższego.

2. Posiedzenie zwołuje przewodniczący składu orzekającego.

3. Strony zawiadamia się o terminie posiedzenia na piśmie w formie elektronicznej.

Art. 90. Wstęp na salę sądową mają osoby, które nie stwarzają niebezpieczeństwa dla funkcjonowania Sądu, a przy posiedzeniu tajnym wyłącznie strony i organy państwa.

Art. 91. Przewodniczący otwiera, prowadzi i zamyka posiedzenia, udziela i odbiera prawo głosu, zadaje pytania i upoważnia do zadawania pytań.

Art. 92. Z posiedzenia sporządza się protokół, który dołącza się do akt sprawy.

Art. 93. Nieobecność stron lub ich pełnomocników na posiedzeniu nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

Rozdział 7

Zawieszenie, podjęcie i umorzenie postępowania sądowego

Art. 94. Postępowanie ulega zawieszeniu z urzędu w przypadku:

- 1) śmierci strony, jeśli brak jest sukcesora prawnego,
- 2) utraty zdolności do występowania jako strona,
- 3) jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania.

Art. 95. Postępowanie może zostać zawieszone na zgodny wniosek stron.

Art. 96. Postępowanie podejmuje się z urzędu po ustaniu przyczyny zawieszenia lub na wniosek stron, w przypadku zawieszenia na ich wniosek.

Art. 97. W czasie zawieszenia postępowania nie biegają terminy ustawowe, a Sąd dokonuje jedynie takich czynności, które nie cierpią zwłoki.

Art. 98. Postępowanie umarza się:

- 1) kiedy minął rok od zawieszenia postępowania, a przesłanki nie minęły lub strony nie złożyły wniosku o podjęcie postępowania,
- 2) kiedy strony złożyły wspólny wniosek o umorzenie postępowania,
- 3) w razie śmierci strony, jeśli przedmiot postępowania dotyczył wyłącznie jej praw i obowiązków,
- 4) gdy postępowanie stało się bezprzedmiotowe z innych przyczyn.

Art. 99. Sąd zawiesza, podejmuje i umarza postępowanie w drodze postanowienia.

Rozdział 8

Orzeczenia Sądu Najwyższego

Art. 100. Sąd Najwyższy rozstrzyga sprawę wyrokiem, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

- Art. 101.** 1. Sąd wydaje wyrok po przeprowadzeniu posiedzenia sądowego i zapoznaniu się ze sprawą.
2. Wyrok jest wydawany po niejawnym naradzie arbitrów wchodzących w skład składu orzekającego.
 3. Wyrok może zostać ogłoszony na posiedzeniu sądowym.
 4. Sentencję wyroku podpisuje cały skład orzekający.

Art. 102. Sąd doręcza wyroki i postanowienia w formie elektronicznej stronom.

Art. 103. Sąd orzeka w granicach sprawy, badając legalność aktu pod kątem zgodności z prawem materialnym oraz prawem procesowym w zakresie jego wydania. Sąd bada wyłącznie zagadnienie legalności wydania aktu, nie ocenia natomiast kwestii uznania organu w określonej sprawie administracyjnej.

Art. 104. 1. Uzasadnienie wyroku Sąd Najwyższy sporządza z urzędu w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia lub doręczenia wyroku.

2. Uzasadnienie doręcza się stronom w formie elektronicznej.

Art. 105. Sąd jest związany wyrokiem od momentu jego ogłoszenia lub doręczenia.

Art. 106. Sąd Najwyższy w sprawach skargi na decyzję lub postanowienie:

- 1) uchyla decyzję lub postanowienie i orzeka co do istoty sprawy, jeżeli stwierdzi naruszenie prawa materialnego, procesowego lub naruszenie prawa dające podstawę do wznowienia postępowania na podstawie rozdziału 11 niniejszego kodeksu,
- 2) oddala skargę, stwierdzając zgodność z prawem decyzji lub postanowienia.

Art. 107. Sąd Najwyższy w sprawach skargi na akty prawa miejscowego:

- 1) uchyla akt, stwierdzając naruszenie prawa lub interesu skarżącego,
- 2) oddala skargę, stwierdzając zgodność z prawem zaskarżonego aktu.

Art. 108. Do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy o wyrokach.

Art. 109. Orzeczenia Sądu Najwyższego są prawomocne z dniem ich uzasadnienia albo doręczenia lub ogłoszenia. Nie przysługuje na nie żaden środek odwoławczy.

Rozdział 9

Uchwały Sądu Najwyższego

Art. 110. 1. Sąd Najwyższy podejmuje uchwały mające na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie przez organy administracji publicznej wywołało rozbieżności lub wyjaśnienie zagadnienia prawnego, które wymaga jednolitego stosowania przez organy administracji.

2. Uchwały Sądu Najwyższego mają charakter zasady prawnej oraz wykładni powszechnie obowiązującej i wiążącej wszystkie organy Krulestwa.

Art. 111. 1. Sąd Najwyższy podejmuje uchwały w składzie izby odpowiedniej dla spraw kontroli administracji.

2. Sąd Najwyższy może podejmować również uchwały w składzie całego Sądu, jeśli skład izby stwierdzi, że zagadnienie prawne jest szersze niż należące wyłącznie do kwestii prawa kontroli administracji.

3. Przekazanie rozpoznania sprawy następuje w drodze postanowienia składu izby.

Art. 112. 1. Wniosek o podjęcie przez Sąd Najwyższy uchwały mogą wnieść Krul, Wielki Arbiter, Wielki Diuk, Wielki Inkwizytor oraz Rzecznik Praw Multikont i Botów.

2. W trakcie rozpoznania sprawy wniosek o podjęcie uchwały może złożyć również organ administracji publicznej.

Art. 113. W posiedzeniu składu izby lub składu całego Sądu Najwyższego bierze udział Wielki Inkwizytor lub jego zastępca.

Art. 114. Sąd może odmówić podjęcia uchwały w formie postanowienia.

Rozdział 10

Postępowanie w sprawie skargi w sprawie naruszenia niezależności sądu lub niezawisłości sędziego

Art. 115. W sprawach skarg w sprawie naruszenia niezależności sądów i niezależności sędziów Sąd Najwyższy orzeka w składzie całej izby.

Art. 116. 1. Skargę w sprawie naruszenia niezależności sądu lub niezawisłości sędziego wnosi do Sądu Najwyższego każdy, kto wie o takim naruszeniu, w szczególności kto doznał szkody w wyniku naruszenia niezależności sądu lub niezawisłości sędziego.

2. Skarga powinna czynić zadość wymogom pisma w postępowaniu sądowym oraz wskazywać naruszenie i jego przesłanki, w szczególności wskazywać sprawcę naruszenia i sposób jego działania, jeśli to możliwe.

Art. 117. 1. Sąd Najwyższy w szczególności bada, czy doszło do naruszenia niezależności sądu lub niezawisłości sędziego, badając całokształt pracy sądu lub sędziego, prowadzone postępowania oraz wydane przezeń orzeczenia.

2. Sąd Najwyższy bada dowody wskazane w skardze.

3. Udział inkwizytora w niniejszym postępowaniu jest obligatoryjny.

Art. 118. 1. Sąd w sprawach skargi określonej w art. 32 wydaje wyrok, w którym:

1) uwzględnia skargę i orzeka zaistnieniu naruszenia niezależności sądu lub niezawisłości sędziego,

2) oddala skargę, jeśli jest ona bezzasadna.

2. O wyroku uwzględniającym skargę Sąd Najwyższy zawiadamia Krulewską Inkwizycję.

3. Poszkodowanemu w wyniku naruszenia przysługuje odszkodowanie od winnego.

Art. 119. Do postępowania w sprawie skargi w sprawie naruszenia niezależności sądu lub niezawisłości sędziego w sprawach nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy działu drugiego niniejszego kodeksu w sprawach nieuregulowanych.

Senat Krulestwa